

## Arrest

nr. 196 376 van 11 december 2017  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE  
Gistelse Steenweg 229/1  
8200 SINT- ANDRIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. BAELDE en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 2 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 5 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 januari 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 27 januari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 05/10/2015  
Overdracht CGVS: 09/11/2015"*

*U werd op 14 december 2016 van 13.59u. tot 17.14u. gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, meester Gloria Mweze Sifa loco meester Najate El Janati, was aanwezig van 14.08u. tot 17.14u.*

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Bagdad te Irak op X. U heeft uw hele leven in het ouderlijk huis gewoond, eerst in de wijk Al Rassa en daarna in de wijk Al Baladiyat, beide in Bagdad. Hoewel u niet gelovig bent, komt u uit een familie die de sjiitische geloofsstrekking aanhangt. U bent Arabier, behorend tot de stam (ashira) Al-Kaabi.*

*Uw vader was vrachtwagenchauffeur van beroep. In 2013 is uw vader een natuurlijke dood gestorven. Uw moeder woont nog altijd in de wijk Al Baladiyat, in hetzelfde huis waar u destijds ook gewoond heeft.*

*In juni 2015 kwam u in contact met B.H.S. Zij zou u een signaal gegeven hebben dat ze uw telefoonnummer wou doen ze samen met haar familie in een restaurant was, U schreef uw telefoonnummer op een papiertje en toonde haar waar u het liet vallen, waarop zij het later is gaan halen. Diezelfde avond nog werd u door haar opgebeld. Naderhand hebben jullie uitsluitend telefonisch contact onderhouden. Het was voor B.H.S. heel moeilijk om zich buiten het huis te begeven. Enkel als het echt moest kon ze zich buiten het ouderlijk huis begeven.*

*In september 2015 besloot u om met haar te trouwen. U heeft uw moeder en een tante gestuurd naar de familie van B.H.S. om haar hand te vragen. Haar familie zou echter geweigerd hebben, omdat u een sjiit bent.*

*Op 9 september 2015 heeft u B.H.S. ontmoet in het Zawra park. Ze was daar gekomen met haar schoonzus I. B.H.S. heeft toen tegen u gezegd dat als ze niet met u zou trouwen haar ouders haar gaan uithuwelijken met iemand anders. Daarop besloot u om samen met haar te vertrekken.*

*Op 15 september 2015 heeft u het paspoort gehad van B.H.S. via haar schoonzus I.*

*Op 17 september 2015 verliet u Bagdad. U bent samen met B.H.S. met het vliegtuig van de internationale luchthaven van Bagdad naar Turkije gevlucht. Kort na uw aankomst werd u gebeld door I. Zij vertelde dat haar man A., de broer van B.H.S., onderweg was naar Turkije om jullie allebei te vermoorden. De volgende dag heeft u voor B.H.S. de overtocht geregeld naar Griekenland. U had niet genoeg geld voor u allebei. B.H.S. heeft u nog gebeld dat ze goed aangekomen was en daarna hoorde u niets meer van haar. U bent twee dagen later naar Griekenland gereisd, via dezelfde smokkelaar en naar hetzelfde eiland in Griekenland. Hoewel u op zoek was naar B.H.S. heeft u het eiland Lesbos al na één dag verlaten. U zou door de autoriteiten verplicht zijn geweest om direct door te reizen naar Athene. Vervolgens heeft u onmiddellijk uw reis voortgezet, om via de Balkanroute België te bereiken op 2 oktober 2015. Op 5 oktober 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.*

*Uw neef A.A.J.O. (OVnr. (...)) en uw broer A.W.S.A. (OVnr. (...)), hebben eveneens op 5 oktober 2015 asiel aangevraagd in België.*

*Uw moeder A.M.J.A.M. (OVnr. (...)), uw broer A.S.S.E. (OVnr. (...)) en uw neef A.M.J.E. (OVnr. (...)) hebben op 12 november 2015 eveneens asiel aangevraagd in België.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart. Voorts legde u van de volgende documenten kopieën neer: de woonstkaart van uw vader, een rantsoenkaart en een attest van uw stam dat u uit de stam verstoten bent.*

#### *B. Motivering*

*Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaring blijkt immers dat de relatie die u zou hebben gehad met B.H.S. de grondslag vormt voor de problemen die u nadien ervaarde (gehoorverslag CGVS, dd. 14/12/2016, p. 12). Hoewel u te kennen gaf dat B.H.S. de soennitische geloofstrekking aanhangt en dat uw stam u heeft verstoten, is uw asielaanvraag gegrond op basis van een interpersoonlijk conflict en kan er bijgevolg geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie louter op basis van deze vermeende liefdesrelatie.*

*Daarnaast roept u internationale bescherming in gezien u meent dat de familie van B.H.S. u wil executeren, uit hoofde van de relatie die u met haar heeft gehad (CGVS, p. 12 en p. 16-17). Uw verklaringen zijn echter dermate ongeloofwaardig dat er niet kan worden besloten dat u een oprechte vrees voor vervolging koestert. Evenzeer blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met B.H.S. zou gehad hebben, waardoor er zich logischerwijs ook geen vervolgingsdaden uit hoofde hiervan kunnen hebben voorgedaan. Zo blijken zowel u als B.H.S. reeds op de hoogte te zijn geweest van de risico's van een relatie zonder de toestemming van haar ouders (CGVS, p. 15). U vreesde ten slotte ook om in het publiek gezien te worden en kon u niet met haar in contact treden in de aanwezigheid van haar familie (CGVS, p. 15). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan. Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door ongehuwd een relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen (zie administratief dossier: Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies). Alleszins is het weinig plausibel dat zij, in het licht van deze vaststellingen, het initiatief zou hebben genomen om met u een relatie te beginnen vrijwel direct na de eerste keer dat u tot haar gesproken had (CGVS, p. 16).*

*Vervolgens heeft u drie maanden een geheime relatie met haar, maar blijkt u bijzonder weinig van haar af te weten. U kent haar telefoonnummer niet, nochtans zou u dagelijks contact met haar hebben (CGVS, p. 13 en p. 15-16). Gevraagd naar de namen van haar vriendinnen, geeft u aan er geen één te kennen (CGVS, p. 17). U kon op geen enkele manier inzicht geven in het leven van B.H.S. Gevraagd naar de onderwerpen waar u zoal met haar over sprak, kon u enkel aangeven dat u met haar over de liefde sprak (CGVS, p. 15). Afgezien van de wel erg summiere beschrijving, gaf u eerst aan dat u over alles sprak en daarna dat u de eerste twee maanden over gewone dingen sprak en daarna waren jullie bezig met toekomstplannen (CGVS, p. 16). Ook deze laatste verklaring is erg vaag, maar is daarboven tegenstrijdig met uw eerdere verklaring. Gevraagd naar haar eigenschappen, gaf u aan dat ze een braaf meisje is (CGVS, p. 15). Gezien uw vage verklaringen en uw geringe interesse in het leven van B.H.S. kan er niet het minste geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van uw verboden relatie met B.H.S.*

*Daarnaast blijkt u ook niet geïnteresseerd te zijn in het leven van B.H.S. op dit moment. Sinds u haar uit het oog hebt verloren heeft u geen serieuze poging ondernomen om u te vergewissen van haar bestaan en locatie (CGVS, p. 4-5). U gaf aan dat u in Mytilini op het eiland Lesbos direct diende te vertrekken en zodanig niet naar haar op zoek kon gaan (CGVS, p. 4). Geconfronteerd met het feit dat u altijd zelf kon kiezen om langer te blijven op Lesbos en dat er veel instanties zijn die u konden helpen met het zoeken naar uw partner, gaf u aan dat er taalproblemen waren (CGVS, p. 4-5). Afgezien van de geringe plausibiliteit van uw relaas is het ook volledig in tegenstrijd met nieuwsberichten uit de periode dat u op Lesbos moet zijn geweest over de doorstroming van vluchtelingen van het eiland Lesbos naar het vasteland van Griekenland. Mensen blijven doorgaans lang op het eiland omdat er weinig transport mogelijkheden zijn naar het vasteland en het is dringen voor een plaats. Van enige dwang om direct te vertrekken is hoegenaamd dus geen sprake (zie blauwe map: The Telegraph (6/9/2015), We just want to leave this island: Refugees and migrants on Lesbos desperate to go to Athens; Independent (24/10/2015), Lesbos mayor Spyridon Galinos: How I am coping with up to 7.000 new refugees each day). Het feit dat u meent haar overal gezocht te hebben, maar daar geen enkel begin van bewijs daarvan kan voorleggen, maken uw verklaringen volstrekt ongeloofwaardig. U zou immers aangifte gedaan hebben bij de politie van Lesbos (CGVS, p. 13), eveneens zou u aangifte hebben gedaan in alle landen door waar u gereisd heeft (CGVS, p. 4-5). U zou in België ook het Rode Kruis benaderd hebben, zij zouden echter tegen u gezegd hebben dat u het zelf maar moest uitzoeken.*

*Geconfronteerd met het feit dat het Rode kruis een speciale dienst met de naam Tracing heeft om mensen op te sporen, geeft u aan dat ze tegen u gezegd hebben dat ze niks voor u kunnen doen en dat het CGVS u daarbij zou helpen (CGVS, p. 13-14). Gezien uw vage verklaringen, uw geringe interesse in het leven van B.H.S. en uw ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw zoekacties naar haar, kan er niet het minste geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van uw verboden relatie met B.H.S.*

*Voorts is uw relaas van de zedenrechterlijke verhoudingen in Irak geheel in tegenspraak met gerenommeerde internationale bronnen. U stelt dat het volgens de stammencultuur de praktijk is dat wanneer de eer van de familie in zedenrechterlijke zin is aangetast zowel de jongen als het meisje moet worden vermoord om de eer van de familie te herstellen (CGVS, p. 16). Het is echter het meisje dat volledig verantwoordelijk wordt gehouden voor de aantasting van de familie-eer. Zij is diegene die vermoord moet worden om de familie te zuiveren van alle schande (zie administratief dossier: The Guardian, You can come upon women's bodies anywhere; The Independent, Barbaric honour killings become the weapon to subjugate). Sterker nog de man kan vaak de oplossing zijn voor de eerkwestie door met het meisje te trouwen (zie administratief dossier: Iraqi Women Lost Liberties). Geconfronteerd met deze vaststellingen blijft u steeds het gevaar voor u poneren en stelt u zonder pinken dat B.H.S. door haar familie gedood gaat worden (CGVS, p. 16). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft sinds haar vermissing geen enkele interesse in haar lot getoond (CGVS, p. 6). Uw apathische houding ten aanzien van haar lot toont des te meer aan dat er nooit sprake is geweest van een liefdesrelatie tussen u en B.H.S. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Bovendien bevat uw asielaanvraag op essentiële punten tegenstrijdigheden en is het geheel weinig coherent. Eens te meer dient er geconcludeerd worden dat uw verklaringen volstrekt ongeloofwaardig zijn. U verklaarde in eerste instantie dat u niet wist op welk eiland B.H.S. was aangekomen, omdat ze dat niet had verteld aan u (CGVS, p. 13). Vervolgens zou u de smokkelaar met de naam A.Z. gevraagd hebben over het wel en wee van uw vrouw. Waarop hij enkel zou hebben gezegd dat hij u niet kan helpen en dat hij zijn taak volbracht heeft door uw vrouw veilig af te zetten (CGVS, p. 12). Gevraagd naar het eiland waar B.H.S. door A.Z. naartoe zou zijn gebracht, geeft u nu plots een ruimere verklaring. Nu zou A.Z. hebben gezegd dat hij haar naar Griekeland heeft gebracht en dat u B.H.S. de volgende dag weer zou zien, als hij u ginder gaat brengen (CGVS, p. 13). Afgezien van de herziening van uw eerdere verklaring, impliceert dit dat u wel degelijk moet hebben geweten naar welk Grieks eiland B.H.S. zou zijn gebracht. Naderhand beaamt u dat ook (CGVS, p. 13).*

*Daarnaast is ook uw relaas over uw ontmoeting met B.H.S. en haar schoonzus I. weinig coherent met het feit dat B.H.S. niet gemakkelijk buiten kon komen, tenzij het echt moest (CGVS, p. 15). Ook de rol van I. is twijfelachtig, gezien zij in uw relaas wel duidelijk veel vrijheden geniet, maar nu net haar man A. diegene is die er alles aan doet om u en B.H.S. te doden voor de vermeende eerschennis van zijn familie (CGVS, p. 12). Temeer I. ook in hetzelfde huis woonachtig was als B.H.S. (CGVS, p. 15). Het is bijgevolg bijzonder twijfelachtig dat u nu wel plots met B.H.S. kon afspreken, haar paspoort kon bemachtigen en samen met haar het land kon ontvluchten (CGVS, p. 12).*

*Ook meent u dat de Iraakse autoriteiten u zouden zoeken. De familie van B.H.S. zou een aangifte bij de politie hebben gedaan van het feit dat u zonder hun toestemming met haar het land zou zijn ontvlucht (CGVS, p. 17). Echter toen u werd geconfronteerd met het feit dat de overheid zal tussenkomen als er strafbare feiten worden gepleegd, gaf u aan dat de overheid niet tussen komt in stammenkwesties (CGVS, p. 16-17). Logischerwijs zal dan de stam van B.H.S. ook geen hulp hebben ingeroepen van de staat om u op te sporen en kan er bijgevolg ook geen sprake zijn dat u in Irak gezocht wordt door de autoriteiten. Geconfronteerd waarom u zelf geen klacht heeft ingediend als u meent dat u bedreigd wordt, stelt u de retorische vraag: "Waar moet ik een klacht indienen?" (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met uw vage en tegenstrijdige verklaringen, geeft u aan dat de stam van B.H.S. een klacht tegen u mag indienen. Ook dit is geen bevredigende verklaring voor de discrepantie in uw relaas, noch heldert u hiermee de vaagheden op.*

*Ten slotte is het belangrijk om ten aanzien van uw asielaanvraag volledige medewerking te verlenen en aldus openheid te verschaffen in alle relevante zaken die van invloed kunnen zijn op uw asielaanvraag.*

*U reisde samen met uw neef A.A.J.O. (OVnr. (...)) en u vroeg tegelijkertijd met hem asiel aan en uit uw beide dossiers blijkt dat u op basis van soortgelijke gronden asiel aangevraagd te hebben, in dat kader werd u gevraagd inlichtingen te verschaffen over de schijnbare verbondenheid van uw beide dossiers. U meende echter nooit met A.A.J.O. te spreken (CGVS, p. 8), wegens een vete tussen uw beide ouders (CGVS, p. 8). Geconfronteerd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, gegeven het feit dat u samen naar België bent gereisd, op dezelfde dag asiel hebt aangevraagd en altijd samen opgevangen bent geweest, blijft u volhouden nooit een zinnig woord met hem te spreken (CGVS, p. 8-9). Herhaaldelijk bent u gewezen op uw plicht tot medewerking (CGVS, p. 2, p. 6 en p. 8-9). Uit uw halsstarrigheid tot medewerking kan enkel worden afgeleid dat u bewust heeft getracht om essentiële informatie voor het CGVS te verbergen en heeft u uw bereidheid getoond om het CGVS desgewenst bewust te misleiden. Gelet op de algehele ongeloofwaardigheid van uw verklaringen is dit een bijkomend element die deze conclusie onderstreept.*

*Ofschoon u meent een vrees te moeten koesteren voor daden van vervolging, blijkt uit niets dat er zich werkelijk vervolgingsfeiten hebben voorgedaan, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat er een aanneembaar risico bestaat dat er in uw specifiek geval daden van vervolging zich zouden kunnen voordoen. Er kan dan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming vastgesteld worden.*

*De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitsdocumenten, de woonkaart en de rantsoenkaart tonen enkel uw identiteit en plaats van herkomst, die niet ter discussie staan. Meer nog, documenten kunnen alleen dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, hebben deze documenten geen bewijskracht. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude).*

*Uw moeder A.M.J.A.M. (OVnr. (...)), uw broers A.S.S.E. (OVnr. (...)) en A.W.S.A. (OVnr. (...)) en uw neef A.M.J.E. (OVnr. (...)) hebben inmiddels België verlaten en hun asielprocedure werd om deze reden stopgezet.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Bij de evaluatie van de nood aan subsidiaire bescherming houdt het CGVS er rekening mee dat de wetgever bepaald heeft dat de term "reëel risico" dient geïnterpreteerd te worden naar analogie met de maatstaf die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) hanteert bij de beoordeling van schendingen van artikel 3 van het E.V.R.M. (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2006-2007, nr. 2478/001, 85). Concreet betekent dit dat het risico persoonlijk, voorzienbaar en actueel dient te zijn. Hoewel geen enkele zekerheid vereist is, volstaat een potentieel risico gebaseerd op speculaties, hypothesen, veronderstellingen of vermoedens dan ook niet. Verwachtingen betreffende toekomstige risico's kunnen evenmin in overweging genomen worden (EHRM, Soering vs. VK – Application no. 14.038/88, 7 juli 1989, para. 94; EHRM, Vilvarajah e.a. v. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991, para. 111; EHRM, Chahal vs. V, Application no. 22.414/93, 15 november 1996, para. 86; EHRM, Mamatkoulou en Askarov vs. Turkije, Applications nos. 46827/99 en 46951/99) 4 februari 2005, para 69.)*

*Ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat uit "de ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict". Het CGVS betwist niet dat er actueel in Irak sprake is van een binnenlands gewapend conflict. Het CGVS benadrukt echter dat het bestaan van een gewapend conflict een noodzakelijk voorwaarde is voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch op zich niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen. Er dient immers sprake te zijn van willekeurig of blind geweld. Willekeurig geweld in de omgangstaal is het antoniem van doelgericht geweld.*

*Het impliceert dat iemand toevallig gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten. Het begrip houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para 34; UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103).*

*De vaststelling dat het gewapend conflict gepaard gaat met blind geweld is echter evenmin voldoende om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kan het bestaan van een binnenlands gewapend conflict immers slechts leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming “voor zover de confrontaties tussen de reguliere strijdkrachten van een staat en een of meer gewapende groeperingen of tussen twee of meer gewapende groeperingen bij wijze van uitzondering worden geacht een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming (...) teweeg te brengen, omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen” (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, para. 30; zie ook HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, para. 35 tot 40 en 43). Het CGVS wijst er op dat ook het EHRM in zijn vaste rechtspraak omtrent artikel 3 EVRM oordeelt dat een dergelijke situatie zich slechts voordoet in de meest extreme gevallen van veralgemeend geweld (zie EHRM, NA v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, para. 115 ook EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, para.226, en EHRM, J.H. v. het Verenigd Koninkrijk, nr. 48839/09, 20 december 2011, para. 54).*

*Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van blind geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. (zie ook EASO, The Implementation of Article 15(c) QD in EU Member States, juli 2015, pagina 1 t.e.m. 7). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat ook het EHRM, bij het beoordelen of een situatie van veralgemeend geweld onder artikel 3 EVRM ressorteert, rekening houdt met meerdere factoren (zie bijvoorbeeld EHRM, Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, ara. 214 – 250; EHRM, K.A.B. V. Zweden, nr. 866/11, van 5 september 2013, para. 89 -97). Bovendien adviseert ook UNHCR dat er bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in een gebied rekening wordt gehouden met verschillende objectieve elementen teneinde de bedreiging van het leven of de fysieke integriteit van een burger te kunnen beoordelen (zie bijvoorbeeld de UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016).*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 23 juni 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidsituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidsituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada’in en Abu Ghraib.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen.. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is*

*Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers en het aantal geweldfeiten niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen. Uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM volgt immers dat het geweld willekeurig van aard moet zijn, wat betekent dat het blind geweld een welbepaald niveau moet bereiken opdat er sprake kan zij van ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van de aanvrager van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw..*

*In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking hebben op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup> heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft. Het loutere feit dat er geweldfeiten plaatsvinden in de provincie Bagdad, dat hierbij maandelijks honderden burgerslachtoffers vallen, en dat hierbij soms sprake is van blind geweld is op zichzelf bijgevolg onvoldoende om te besluiten dat er in de provincie Bagdad sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld zo hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging. Teneinde te kunnen vaststellen of het geweld in Bagdad het vereiste niveau van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c Vw. bereikt, moeten, overeenkomstig de hierboven aangehaalde jurisprudentie van het Hof van Justitie en het EHRM, bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad niet alleen kwantitatieve, maar ook kwalitatieve factoren in rekening gebracht worden, waaronder (doch niet uitsluitend) de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel blind geweld; de geografische omvang van het conflict en de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door blind geweld; het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.*

*Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen.*

*De recente opstoot van zware aanslagen in april en mei 2016, heeft bovendien geen negatieve impact gehad op het dagelijks leven in Bagdad. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km<sup>2</sup>, telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven er geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen en hebben veel inwoners het moeilijk om financieel rond te komen. Het CGVS erkent dat er zich bepaalde problemen voordoen in de drinkwaterbevoorrading en de sanitaire inrichtingen en dat dit in overbevolkte wijken gezondheidsproblemen met zich meebrengt, doch benadrukt dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de conclusie dat de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen in Bagdad is verzekerd.*

*Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat de scholen in Bagdad open zijn, dat het schoolbezoek er tamelijk hoog ligt en dat het schoolbezoek er stabiel blijft sedert 2006. Ook dit vormt een relevant gegeven bij de beoordeling van de vraag of de veiligheidssituatie in Bagdad beantwoordt aan de hoger aangehaalde criteria. Indien de situatie in Bagdad van zulke aard was dat een loutere aanwezigheid in, en dus ook verplaatsing binnen, Bagdad een reëel risico op ernstige schade met zich zou brengen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan er immers vanuit gegaan worden dat scholen hun deuren zouden sluiten, minstens dat het schoolbezoek dramatisch zou zijn gedaald, hetgeen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.*

*Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, ook al staat deze zwaar onder druk, en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Desalniettemin vormt het gegeven dat er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden is, eveneens een nuttige overweging teneinde de impact van het geweld op het dagelijkse en openbare leven in Bagdad in te schatten.*

*Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, en is de internationale luchthaven operationeel. Ook deze vaststellingen vormen een relevante overweging in het kader van de beoordeling van de ernst van de veiligheidssituatie en de impact van het geweld op het leven van de inwoners van Bagdad. Hieruit blijkt immers dat de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de veiligheidssituatie dermate verbeterd was dat deze een opheffing van het nachtelijk uitgaansverbod toeliet. Bovendien kan er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat indien de Iraakse autoriteiten van mening waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij de bewegingsvrijheid binnen de stad zouden hebben beperkt.*

*De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.*

*De impact van geweld is verder niet van dien aard dat inwoners massaal Bagdad verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Het gegeven dat Bagdad een toevluchtsoord is voor Iraakse burgers die het geweld in hun regio van herkomst wensen te ontvluchten, wijst er op dat Iraakezen zelf van mening zijn dat het in Bagdad opmerkelijk veiliger is dan in hun eigen regio van herkomst. Daarenboven blijkt dat er vanuit België, zoals vanuit andere lidstaten van de EU, relatief gezien veel personen naar Irak terugkeren. Het gaat hierbij ook om personen afkomstig uit Bagdad. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging bij terugkeer. Immers, indien de Bagdadis die vanuit België terugkeren van oordeel waren dat de situatie in Bagdad dermate ernstig was dat zij aldaar ingevolge hun loutere aanwezigheid een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, kan aangenomen worden dat zij onder geen beding zouden (willen) terugkeren.*

*Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 4 juni 2015 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie Irak nogmaals bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een*

*schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, §53, §54, §55).*

*De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan:

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) iuncto de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur."*

Verzoeker geeft met een korte theoretische uiteenzetting aangaande de vluchtelingenstatus en het principe van het voordeel van de twijfel aan niet akkoord te gaan met de beoordeling van de bestreden beslissing hieromtrent.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) iuncto de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsnorm."*

Na een theoretische uiteenzetting betwist verzoeker de beoordeling in de bestreden beslissing aangaande de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst hierbij naar informatie uit het *"Algemeen Ambtsbericht Irak"* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken en naar arrest nr. 165 615 van de Raad van 12 april 2016. Hij merkt bovendien op dat de commissaris-generaal zijn motivering baseerde op de UNHCR *"Positions on Returns to Iraq"* van oktober 2014 inzake de veiligheidssituatie in Irak, terwijl er reeds een update van november 2016 beschikbaar was. Aldus schendt de commissaris-generaal zijn zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met de meest recente informatie omtrent de veiligheidssituatie in Irak, terwijl deze ontegensprekelijk verslechterd is. Hij staft dit door het citeren van informatie uit de UNHCR *"Positions on Returns to Iraq"* van november 2016. Hij wijst erop dat uit dit rapport blijkt dat bescherming *"hoogstwaarschijnlijk noodzakelijk"* is voor asielzoekers uit Irak. Hij verwijst bovendien naar een ernstige aanslag van 2 juli 2016 en stelt dat IS hierbij verklaarde de sjiitische bevolking te viseren, waardoor verzoeker als sjiit een nog groter gevaar loopt bij een eventuele terugkeer. Hij wijst erop dat het momenteel gevaarlijker is in Bagdad dan op momenten waar de commissaris-generaal wel de subsidiaire beschermingsstatus verleende aan asielzoekers uit Bagdad. Verzoeker verwijst bovendien naar het rapport *"Parole à l'exil: Les demandeurs d'asile irakiens et en particulier de Bagdad"* van Caritas en CIRE van mei 2016 dat een kritiek levert op het standpunt van de commissaris-generaal en dat rekening houdt met recentere informatie. Verzoeker citeert verder nog uit informatie van de website Musings on Iraq, het World Report 2016 van Human Rights Watch en *"een rapport van mei 2016"* van UNHCR.

Hij wijst erop dat er op 16 februari 2017 nog een zware aanslag plaatsvond in Bagdad, recente informatie die in rekening dient te worden gebracht bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert tevens uit een rapport van de Secretaris-Generaal van de VN van 26 januari 2016 inzake ernstige mensenrechtenschendingen uit Irak. Verzoeker verwijst andermaal naar zijn profiel als sjiïet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Bagdad in zijn individuele situatie een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Ten slotte wijst verzoeker erop dat hij niet kan rekenen op bescherming van de Iraakse overheid, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet, hetgeen gestaafd wordt aan de hand van informatie van Transparency International. Hij concludeert dat:

*"In het licht van bovenvermelde informatie is het dan ook werkelijk absurd om te beweren dat verzoeker die gekend staat als sjiïtische moslim geen enkel risico loopt op ernstige schade bij terugleiding naar BAGDAD! Er vinden immers continue aanslagen plaats door IS die specifiek gericht zijn op sjiïtische moslims (zie supra) en verzoeker loopt des te meer gevaar aangezien de Iraakse overheid hem geen bescherming kan/wil bieden.*

*Gelet op de individuele situatie van verzoeker en zijn persoonlijke omstandigheden zoals hierboven toegelicht, komt diens vraag om te genieten van de subsidiaire bescherming dan ook manifest gegrond voor."*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken:

- Rapport "Algemeen ambtsbericht Irak" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van november 2016 (stuk 3)
- artikel "Death toll from July Baghdad blast rises to 323" van Middle East Online van 1 augustus 2016 (stuk 4)
- artikel "At least 45 people are killed in bombing at popular car market in Baghdad" van The Washington Post van 16 februari 2017 (stuk 5)
- rapport "Iraq: Overview of corruption and anti-corruption" van Transparency International van 20 maart 2015 (stuk 6).

2.1.3. In een aanvullende nota van 5 oktober 2017 voegt de commissaris-generaal de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 25 september 2017.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting in het verzoekschrift of een theoretische uiteenzetting hierover laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn verboden relatie met B.H.S., met wie hij samen Irak zou ontvlucht zijn. De commissaris-generaal oordeelde immers terecht (i) dat verzoekers relationele problemen geen verband houden met de criteria van het vluchtelingenverdrag, (ii) dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verboden relatie met B.H.S., gelet op (a) de ongeloofwaardigheid dat B.H.S., gelet op het risico dat zij liep om slachtoffer te worden van eerwraak, het initiatief zou genomen hebben voor hun relatie, (b) verzoekers vage verklaringen en gebrek aan interesse in het leven van B.H.S. in Irak, (c) zijn gebrek

aan interesse in haar huidige situatie en ongeloofwaardige verklaringen over zijn pogingen om haar op te sporen, (d) de ongeloofwaardigheid dat hij geïmagineerd zou worden door haar familie en zijn apathische houding tegenover haar lot bij een terugkeer naar Irak, (iii) dat verzoekers relaas verder wordt ondergraven door incoherenties en tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over (a) zijn kennis over het Griekse eiland waar B.H.S. verbleef, (b) zijn ontmoeting met haar in Bagdad, en (c) het feit dat de Iraakse autoriteiten hem zouden viseren, (iv) dat verzoeker verzaakt aan zijn medewerkingsplicht door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent zijn relatie met zijn neef A. en (v) dat zijn documenten voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. De Raad merkt bovendien op dat verzoekers familieleden, met uitzondering van zijn neef A., afstand gedaan hebben van hun asielaanvraag en Irak verlaten hebben.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om deze pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. De Raad merkt op dat een louter theoretische uiteenzetting over de vluchtelingenstatus en het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, geenszins van die aard is om de in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Gezien deze motivering niet dienstig wordt weerlegd, blijft zij onverminderd gehandhaafd.

Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij sjiit is zou dreigen te worden geïmagineerd of vervolgd in Bagdad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen in het verzoekschrift en de aanvullende nota, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Bagdad, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de in bestreden beslissing vermelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. De Raad merkt bovendien op dat de informatie vervat in de door de commissaris-generaal toegevoegde COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad.”* van 25 september 2017 deze situatie genoegzaam bevestigt. Het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak, de *“UNHCR Position on Returns to Iraq”*, dateert van 14 november 2016. De commissaris-generaal verwijst naar dit standpunt in zijn aanvullende nota's en de vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie van verweerder.

UNHCR verzet zich in dit standpunt tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS (punt 47). UNHCR vermeldt daarbij nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd.

De door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Raad is niet relevant bij gebrek aan precedenterwerking en omdat elk dossier individueel wordt beoordeeld. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt bij deze beoordeling in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Irak is gesteund op de informatie zoals aangebracht door de partijen. Deze is bovendien van (veel) recentere aard dan de informatie waarop de door verzoeker aangehaalde arresten zijn gesteund en werd onder meer aangereikt door verzoeker zelf.

In zoverre verzoeker erop wijst dat het beleid gewijzigd is, dient andermaal te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers asielaanvraag ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Bagdad.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP